

Teuvo 'Teo' Littunen

Ilta saa – minä en

BoD

Teuvo 'Teo' Littunen

Ilta saa – minä en

Hymyjä ja kyyn eleitä elämän partaalta

BoD

Teuvo 'Teo' Littunen

Ilta saa - minä en

Tekstit, kannet ja taitto: Teuvo 'Teo' Littunen

Copyright © Teuvo Littunen 2009, 2017

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN 9789515684004

Lukijalle

Kokoelman nimi ilmentää tiettyä saamattomuutta? Mutta sen lisäksi nimi sisältää melko totaalisen tilanneanalyysin. Liike suuntautuu kohti elämän ehtoota eikä sisyfosmainen puurtaminen ja yhä uudelleen yrittäminen tuota juuri mitään tulosta.

Monenlaisia nimiä ehdin kokoelmalleni antaa: *”Loppua odotellessa – Runoja siitä ja sen kestävyydestä”*. Ajattelin jakaa runot ryhmiin *”Koulun loppua odotellessa; Työttömyyden loppua odotellessa; Työttömyyden loppua odotellessa; Elämän loppua odotellessa”*. Mutta eiväthän nämä hyväkkääntä antaudu mihinkään tekniseen jaotteluun.

Oivalsitte jo varmaan, että osa runoista on varsin vanhoja, vuoden -75 tienoilta, peruskoulun yläasteelta – osa taas on hyvinkin uusia (vuodelta 2009). En silti ole asettanut mietteitani myöskään kronologiseen järjestykseen. Minusta nimittäin tuntuu siltä, että runot viihtyvät parhaiten juuri siinä järjestyksessä, kuin ne puhtaaksikirjoittaessani satuin assosioimaan toisiinsa.

Runot ovat oikullisia katkelmia tajunnanvirrasta, joskin muutamaan kertaan työstettyjä sellaisia. Ja elämän tavoin, ne eivät noudata mitään valmiiksi annettua järjestystä vaan saavat tuon tuostakin ymmälleen.

Runojeni minä on usein uhri, mikä ei ole kirjailijoille mitenkään harvinainen näkökulma, varsinkaan oinaille. Kun ihmisellä on tietynlainen tausta ja tiettyjä luonteen-piirteitä, hän tulee alituisen jyrätyksi ja hyväksikäytetyksi.

Voisiko näissä olosuhteissa tuntea itseään miksikään muuksi kuin teuraaksi ja uhripässiksi? En minä ainakaan lukenut itseäni tohtoriksi jäädäkseni työttömäksi ja työttömäksi. Näin vaan kävi.

Mikään ei nykäise. Ja kun itse alan nykiä, vedän aina väärästä narusta. Tämä aika tuntuu oikein kammoavan kaikkea älyllistä. – Työllisyystöinä olen kyllä tehnyt hyvinkin vaativia ja haasteellisia tehtäviä – vaatimattomalla palkalla, jopa esitarkastanut väitöskirjan. Työni jälkeä on kyllä yleensä kiiteltu ... Mutta silti olen jäänyt ihmettelemään, mikä työllistettyjen työpanoksesta tekee rahallisesti lähes arvottoman? Millä oikeudella joitakin kustaan linssiin loputtomasti?

Onnistumisen kokemuksista en ole liiemmästi päässyt nautiskelemaan. Sen sijaan jätetyksi tulemisen pelko on leimannut koko elämäni. Menettämisen kokemusten liuta tuntuu loputtomalta. Uskomattoman moni tutuistani on tappanut itsensä, ja naiset ovat olleet yksiä jättämis-automaatteja. – Kaiketi "Deux ex machina" onkin nykyään exientekokone?

Vuonna 2009 jouduin luopumaan isästäni. – Ja vielä sananvapaus minulta koetetaan kaiken tämän lisäksi riistää: aina on joku hyssyttelemässä ja turpaani tukkimassa ... Joskus moisesta tulee ihan pateettinen olo.

Terveisin Teo

PS: Tähän uusintapainokseen olen tehnyt joitain pienenhköjä muutoksia.

Sisällys

Koirani	11
Mummeli	12
Pink-viiniä ja kaviaaria	13
Joksikin	13
Tabu	14
Tämä Maa	15
Minun sukupolveni	16
Kauhajoki	20
Joskus	21
Koulumuistoja	22
Sataa	24
Taivaan hiki	25
A Special Jemma	26
Fiksu?	26
Kertakäyttöelämä	27
Päivän salaattiresepti	29
Kärpänen	29
Kissa ja lepakko	30
Kuinka ollakaan	31
Sinut huomataan	31
Lähimmäisenrakkaus	32
Sinut muistetaan	32
Laumahenkivakuutus	33
Tänään	34
Oodi tosiپییlevälle älylle	36
Kierrätys	37

Samantekevää	38
Toiveikkuus	39
Nainen	39
Vakava tapaus	40
Ikävä	40
Valoa	41
Iltaa saa – minä en	42
Elämän puu	42
Sankaritarina	43
Prinsessalleni	44
Hymy	45
Ilo	46
Meduusa	47
Ja taas	48
Partaalla	49
Uni	50
Ystävä?	51
Toukokuu	51
Yksi kerrallaan	52
Helveti	53
Kaiku	54
Ex tiedä	56
Tavat	57
Country-side	58
Syksy	59
Ei heti	60
Totta	60
Lokakuu	61
Päätelmä	61
Syksyisin	62
Puupäät	62
Teon Sana	63
Kiire	65

Riippumaton	66
Toinen Uni	67
Rakkaus	68
Kirjeet	68
Perjantai 13. lokakuuta	69
Kuolema	70
Junassa	71
Matkalla	71
Puhelias	72
Kolmas Uni	72
Sade	73
Muista että	73
Tunnen sinut	74
Huomautus	75
Mitä vielä	76
Auta poliisia – lyö itseäsi!	77
Terroristijahdissa	77
Vähättelijä-tärkeilijä	78
Oinas puskee seinää	79
Orjat ojennukseen	80
Lyhyesti	81
Olet nyt tässä	82
Ideaalimies	83
Tauti	83
Älä huuda mulle!	84
Kokenut nainen	85
On joulukuu	86
Luopuminen	87
Viimeiset sanat	89

Tämä kirja koostuu vuosina 1975 - 2009 kirjoittamistani runoista. En väitä mitään absoluuttisia totuuksia löytäneeni - mutta joitain itsestäänselvyyksiä olen nuijinnut hengiltä ...

Moni näistä mietelmistä on ironinen tai sarkastinen. - Niinhän se metsä vastailee, kuten sille huudellaan. Ja mielestäni maailma on mennyt jo ajat sitten aivan toivottoman pitkälle metsään ...



Kokoelman nimikkoruno kuuluu seuraavasti:

Ilta saa - minä en

***Kun ilta saa
kaikki himoihinsa palaa
Kun ilta yöhön kääntyy
moni himoihinsa nääntyy***

***Niin minäkin
kotiin palasin
mietteliäin askelin***



9 789515 684004